

# **Country club: První směna**

**Námět a scénář:**

Jakub Dušek

**Dramaturgie:**

Tomáš Fišera

**Režie:**

Jakub Dušek

Tomáš Fišera

**5. verze**

**2009**

OBRAZ 1:  
Interiér, den  
Kuchyně:

Kuchyně zašpiněná, styl 3. kategorie  
Dva kuchaři Leoš a Martin v bílých /ale  
zašpiněných/  
kuchařských oděvech. Chystají v kastrolech  
pokrmu dle jídelníčku na dnešek.  
Hraje rádio, Leoš ho vypíná.

Leoš:  
Ty vole...to už zase máme dělat svíčkovou?

Martin:  
Jo...já vim....na to si zvykneš...

Leoš:  
Proč to šéf do toho menu furt cpe?

Martin:  
Je to jeho oblíbený krmení...  
Prej mu to vařila furt matka...

Leoš:  
Jasně....ale neříkej mi, že mu to dělala vobden  
...

Martin:  
...každou sobotu a středu...

Leoš:  
Co to měl za divnou matku?

Martin:  
Nevim....prostě jí asi bavilo dělat furt svíčkovou...

Leoš:  
Mně to spíš zní, že neuměla udělat nic jinýho...

Martin:  
Na to se spíš zeptej šéfa, až to přijde vochutnat...

Leoš:  
Hmm...už se nedivím, že je šéf tak vykrmeňoučkej...

Martin:  
Prej byl kdysi nařvanej...

Leoš:  
Co byl?

Martin:  
Nařvanej...

Leoš:  
Nařvanej?

Martin:  
Jakože byl udělanej..namakanej sportovec  
.....podej mi ten sáček s  
hráškem...

Leoš podává Martinovi sáček.

Leoš:  
Děláš tu hrachovku?

Martin:  
Ne...dělám krupicovou kaši...

Leoš:  
Vtipný....  
Já nevím...prostě si  
nějak toho šéfika udělanýho  
představit nedokážu...

Martin :  
Dokážeš si představit cucat mlíko z matčinýho  
cecku?

Martin se zašklebí.

Leoš:  
Eee...fuj....

Martin:  
Přesto si to jednou dělal...tak co?

Leoš:  
Stejně si ho namakanýho představit nedokážu...cecek  
Nececek....

Martin:  
Šéf je na to háklivej...

Leoš:  
Na co?

Martin:  
Jednou tady dělal takovej kluk...jmenoval se  
Jindra..  
Jednou se rozkecal vo Šéfíkovi....no a trochu se  
Rozohnil...a v tom jeho proslovu se zmínil vo  
Tom, že šéf je taky pořádně tlustej...

Leoš:  
Však je...

Martin:  
To ještě nevěděl, že mu šéf stojí za zádama...

Leoš:  
Von ho slyšel?

Martin:  
Slyšel a vyrazil....

Leoš:  
...přece ho nevyrazil za to, že vo něm řek, že  
Je tlustej....

Martin:  
No ne...Jindra vo něm řek, že je pořádně tlustej bastard...

Leoš:  
Aha...

Martin:  
No a na tlustý bastardy je šéf háklivej...

Leoš:  
No to asi každej...

Vendelín/mo/:  
Dobrý den...

Oba se naráz otočí ke dveřím.  
Tam stojí nesmělý kluk, 20 let.

Martin:  
Dobrej....co je....

Vendelín:  
Já jsem ten nový číšník...

Martin:  
Jóó...ty si ten....

Vendelín:  
Vendelín Kawkowzki...

Leoš:  
Vendelín Kawkowzki? Co to je kurva za jméno?

Vendelín:  
To je z východu....

Martin:  
Ty jsi vodněkud z Kavkazu, nebo co...

Vendelín:  
...to nejsem.....

Martin:  
No...to je jedno....

Vendelín:  
Tak jo...

Martin:  
Já sem Martin

Martin ukáže na Leoše.

Martin:  
Leoš...

Vendelín:  
Vendelín...

Martin:  
Jo...  
Takže slyšel jsi první radu....

Vendelín:  
Radu?

Martin:  
Neříkej šéfovi, že je tlustej bastard...

Vendelín chvílku mlčí.

Vendelín:  
Tak teda neřeknu...

Martin:  
No...tak se běž převlíknout...  
Mundur máš vzadu...na jmenovku si napiš jméno...

Vendelín je trochu zaražený.  
Kouká na Martina.  
Martin pokračuje.

Martin:  
Svoje jméno...  
jmenovku máš připravenou v šatně...

Vendelín:  
Tak jo...

Martin rovnou ukáže rukou.

Vendelín:  
Děkuju....zatím nashledanou....

Leoš:  
Jo...

Vendelín odchází.  
Leoš se s podivem otáčí na  
Martina.

Leoš:  
Ty vole....co je tohle za frantu?

Martin:  
Takovej šmudla no...

Leoš:  
Šéf si teda umí vybrat personál, to ti řeknu...

Martin  
To je pravda....co bys tady jinak dělal, co?

Leoš:  
Myslíš, že dneska zase přijde ta pěkná blondýna?

Martin:  
Asi jo...no  
ale hlavně je čtvrtek...

Leoš:  
No a?

Martin:  
No takže přijde Zdeněček.

Leoš:  
Zdeněček...svíčková  
a jahodová zmrzka....vždycky, když vidim  
jahodovou zmrzlinu, tak si na něj vzpomenu...

Martin:  
Blbý je, ze si se šéfíkem notujou...

Leoš:  
...hovado  
vylízaný...

Martin:  
Bacha za tebou.

Leoš se rychle otočí. Poté se uklidní.

Leoš:  
ty debile...

Hoši se na sebe zašklebí a dále mlčky pokračují v práci.

---

OBRAZ 2:  
Interiér, den  
Restaurace

Menší hospůdka domácí

Atmosféry.

U šesti dřevěných stolů v

lokále sedí osamocen jeden muž s  
kafem a minerálkou na stole.

Ostatní chlapi usazení u

okolních stolů s pivem a

samotná blondýna s časopisem.

Té právě Vendelín

nese kafe. Blondýna je začtená.

Položí jej na stůl.

Vendelín:  
Kafe...

Blondýna

Nevnímá Vendelína.

Vendelín se znovu připomene.

Vendelín:  
Kafe

Jana se zasměje.

Jana:  
Děkuji

Vendelín:  
Ještě něco?

Jana:  
Ne...děkuju...

Vendelín se snaží gentlemansky poklonit.

V tu se za ním ozývá.

Zdeněk:  
Hej, Cassanovo...

Vendelín se za ním otočí.

Zdeněk na něj ukáže prstem, jakože k

němu má dojít. Vendelín se

ještě

otočí na Janu, ta mu věnuje úsměv.

Vendelín se jako teatrálně oddychne a jde

k Zdendovi.

Vendelín:  
Přejete si?

Zdeněk:  
kolik je hodin?

Vendelín:  
Kolik je hodin?

Zdeněk:  
Ano, kolik je hodin...

Vendelín se podívá na hodinky.

Vendelín:  
No...půl druhý...

Zdeněk:  
Půl druhý....v kolik jsem sem tak přibližně  
přišel?

Vendelín:  
To já nevím...

Zdeněk:  
Zkus to....

Vendelín:  
V jednu?

Zdeněk:  
Ano...a v kolik jsem si vobjednal tu  
svíčkovou?

Vendelín:  
No....skoro hned.....

Zdeněk:  
Ne skoro hned...hned jsem si jí objednal  
.....a teď je kolikže?

Vendelín:  
Půl druhý....

Zdeněk:  
Půl druhý...něco tu nehraje, že jo....

Vendelín:  
Pardon?

Zdeněk:  
No na stole vidím prázdnou skleničku....vidím  
prázdné šálky vod kávy....vidím ubrousky...vidím  
tácky...ale co nevidím.....a co bych tam



ted' viděl nejradši...je ta podělaná svíčková....

Vendelín:  
Podívám se na to...

Zdeněk:  
Na co se jako podíváš?

Vendelín:  
No na tu svíčkou...

Zdeněk:  
No já budu radši, když mi jí přineseš....

Vendelín:  
Tak jo...

Vendelín odchází a Zdeněk kroutí hlavou.  
Vendelín poslušně odchází do  
kuchyně.

---

OBRAZ 3:  
Interiér, den  
Kuchyně

Vendelín vstupuje do kuchyně za  
Leošem a Martinem. Ti sedí u stolu a  
Kouří.

Vendelín:  
Kluci....

Leoš:  
No?

Vendelín:  
Už bude ta svíčková?

Leoš:  
Tady je, šmudlo....

Leoš ukáže na stůl.  
Vendelín šahá po svíčkové.  
Martin s Leošem jej zastaví.  
Martin bere talíř do rukou.

Martin:  
Počkej ještě...

Vendelín:  
Co?

Martin:  
Ještě není hotová....

Vendelín:  
Jakto?

Martin plivne do omáčky.  
Podá talíř Leošovi.  
Leoš jej hned následuje.

Vendelín:  
Kluci...

Oba chlapi znovu natahují z krku.

Vendelín:  
Kluci....tohle ne...

Leoš si odplivne znovu do omáčky.

Leoš:  
Co ne?

Vendelín:  
No tohle přece...

Leoš:  
Je to idiot?

Vendelín:  
Kdo?

Leoš:  
No ten týpek, co si jí vobjednal...

Vendelín:  
Takovej s fousama...a košili no...

Leoš:  
Neptám se, jak se oblík...ptám se, jestli je to  
Arogantní nafrněnej kretén...

Vendelín:  
Já nevím...je divnej...

Leoš:  
Není divnej...je to idiot...

Vendelín:  
Aha...tak jo.

Martin:  
Znáš ho pět minut  
A už tě stihnul zpražit co?

Vendelín:  
Co když to pozná?

Martin:  
Nepozná...ten sežral už takovejch flusů, že by mu ta omáčka bez nich ani nechutnala.

Martin s Leošem si znovu odplivnou.  
Leoš nabídne talíř Vendelínovi.

Leoš:  
Teď ty, Vendo....

Vendelín:  
Co?

Leoš:  
....kápní mu tam taky trochu magi...

Vendelín:  
Co?

Martin:  
Plivni si ty pipíne...

Vendelín:  
Já nevím...

Martin:  
Aspoň jednou....ten vůl si každěj den koleduje vo to, aby chlemtal flusy...

Leoš:  
...  
myslí si, že je ředitel vesmíru...tak co?

Vendelín nevinně kouká na Leoše a Martina. Ti jej zvědavě pozorují. A tak Vendelín nemotorně v puse převaluje slinu. Pak si do omáčky uplivne, jako ženská. Leoš Vendelína poplácá po rameni.

Leoš:  
Óóóó...to je chlapec....

Martin:  
Jako od maminky....dej mi to...ještě mu to trochu promícháme, ať to má ten správnej drajv...

Vendelín podává

Martinovi talíř. Ten lžičkou  
promíchá svíčkovou.

Martin:  
Tak....  
Teď už to zbejvá jen vodnýst.

Martin podává Vendelínovi opět  
talíř.

.....

OBRAZ 4:  
Interiér, den  
Restaurace

Zdeňkovi u stolu zazvoní mobil.

Zdeněk:  
Co je?...Nó já vim kdo volá.....protože  
to tu mám napsaný a hlavně nemám čas, nazdar...

Zdeněk naštvane vypíná mobil.  
Vendelín pokládá na stůl  
Zdenkovi svíčkovou.

Vendelín:  
Prosím, pane...

Zdeněk:  
No to je dost....

Vendelín se nesměle usměje.

Zdeněk:  
Ještě něco?

Vendelín:  
Ne...už nic.,...

Zdeněk:  
Jak už nic,...  
Teď by ses měl zeptat...  
Přejete si ještě něco, pane?

Vendelín:  
Ehm...přejete si ještě něco, pane?

Zdeněk:  
Správně.....no, milý...

Zdeněk se podívá na Vendelínovu  
jmenovku na munduru.

Zdeněk:  
Kawkowski..Co to je kurva za jméno?

Vendelín:  
To je z východu...

Zdeněk:  
Ty si vodněkud z Kavkazu, nebo co?

Vendelín:  
Ne...

Zdeněk:  
Hele, génie, nikdo ti neřek, že na tý jmenovce má bejt křestní?

Vendelín:  
Aha...to ne....

Zdeněk:  
Ty musíš bejt fakt z daleka...  
Takže Kawkowzki...co vidíš na stole?

Vendelín:  
Cože?

Zdeněk:  
Co vidíš na mym stole...

Vendelín se podívá po slečně. Jestli je nepozoruje. Ta odvrací pohled zpět do časopisu.

Vendelín  
Ehm...no...vidím sklenku od minerálky...

Zdeněk:  
...co dál?

Vendelín:  
Vidím....šálek od kávy....

Zdeněk:  
.....a co by se s tím mělo udělat?

Vendelín:  
Vodnýst?

Zdeněk:  
Ty máš talent ty kluku jeden ušatej...a k pití to samý...

Vendelín:  
Tak jo...

Vendelín odchází a míří ke slečně.

Vendelín:  
Přejete si ještě něco?

Jana pološeptem.

Jana:  
Je to docela prud'as, co?

Vendelín:  
To teda je...

Jana:  
Měl bys mu něco vylejt na hlavu, ať se zchladí

Vendelín se nesměle usměje.

Vendelín:  
To jo...

Jana:  
Jahodovou zmrzku....

Vendelín:  
Jemu na hlavu?

Vendelín se zasměje.

To jo...to ho zchladí pořádně...

Jana:  
Ne jemu na hlavu...na stůl...mně na stůl...

Vendelín:  
Aha...pardon...

Jana:  
V pohodě...

Vendelín:  
Tak jo...

Jana se usměje a  
Vendelín jde zasněně do  
kuchyně.

---

OBRAZ 5:  
Interiér, den  
Kuchyně

Vendelín přichází do kuchyně.  
Martin s Leošem kouří opět u  
stolu. Zvědavě na  
Vendelína.

Vendelín:  
Kluci...

Leoš:  
Tak co Zdeněček, hamá svíčkovou?

Vendelín:  
Asi jo...

Martin:  
Dobry chutnání, ty sráči...

Vendelín:  
Potřebuju jednu jahodovou zmrzlinu...

Martin:  
Víme... víme... Leoši... konej...

Martin s Leošem na sebe  
Kývnou a  
Usmějou se. Leoš jde k pultu.

---

OBRAZ 6:  
Interiér, den  
Restaurace

Vendelín natočí minerálku.  
Pozoruje Zdenka.  
Zdeňkovi zatím u  
stolu zvoní znovu mobil.

Zdeněk:  
Marto!!!.....ANO, VIM KDO VOLÁ  
!!!

Tuto větu Zdeněk pronáší, jako by  
mluvil k debilovi.

Nemám teď čas...

Zdeněk opět típne telefon.  
K Vendelínovi jde Leoš a  
podává mu pohár se zmrzkou.

Leoš:  
Tak ať si nechá chutnat, hovado jedno pitomý.

Venda dává pohár na ták k minerálce.

Vendelín:  
Ona není žádný pitomý hovado...

Leoš:  
Co?

Vendelín:  
No přece ta holka...

Leoš:  
Já mluvil vo Zdendovi....

Vendelín:  
Ale ten už má objednáno....ta zmrzka je pro tu holku.

Leoš se zasekne. Vytrhne Vendelínovi z Rukou zmrzlinu a vrací se do kuchyně.

Vendelín:  
Počkej....co je?

Leoš nereaguje. Vendelín Pokrčí rameny.  
Vendelín pokládá minerálku na stůl před Zdendu.

Vendelín:  
Minerálka...

Zdeněk přísně hledí na Vendelína.

Zdeněk:  
Na minutku...

Vendelín:  
Ano?

Vendelín zdvihne ruku, ve které drží vlas.

Zdeněk:  
Viš co je tohle?

Vendelín:  
Nic nevidím...

Zdeněk:  
Tak se podívej zblízka...

Vendelín se nakloní a hledí zblízka na vlas.



Vendelín:  
To je vlas....

Zdeněk:  
Ano...to je vlas....kde rostou vlasy?

Vendelín:  
Cože?

Zdeněk:  
Kde...rostou...vlasy?

Vendelín:  
Na hlavě...

Zdeněk:  
Ano...na hlavě...ještě někde jinde?

Vendelín:  
To ne...

Zdeněk:  
Takže z týchle svíčkový ten vlas nevyrostl...

Vendelín:  
Ehm....ne....

Zdeněk:  
Tak jak je možný, že jsem ho tam našel...

Vendelín:  
Prosím?

Zdeněk:  
Našel jsem vlas v týchle svíčkový....

Vendelín:  
To ne.....to není možný...

Zdeněk:  
Co není možný....

Vendelín:  
Když jsem ji nesl, tak tam žádný vlas nebyl....

Zdeněk:  
Takže mi tím chceš říct co?

Vendelín:  
....tak ten vlas tam třeba mohl upadnout...vám...

Vendelína. Vendelín rezignuje.

Vendelín:  
Odnesu to a přinesu jinou...

Zdeněk:  
Momentík...  
Takže mi  
Teď říkáš, že je důvod tu svíčkovou nejíst?

Vendelín:  
Prosím?

Zdeněk:  
No jestli je v pohodě, jak tvrdíš a tohle je  
Můj vlas, proč mi chceš nosit novou svíčkovou.

Vendelín:  
Nevím...tak našel ste tam vlas...

Zdeněk:  
Podle tebe můj vlas...

Vendelín:  
Ale tak já klidně přinesu jinou...

Zdeněk:  
Nejseš nějak nervózní?

Vendelín:  
Nejsem.....jenom...já prostě klidně přinesu  
jinou svíčkou....jestli vám tahle nechutná...

Zdeněk zkoumá Vendelína.

Zdeněk:  
Pocem...

Vendelín se nakloní ke Zdenkovi a  
ten jej vezme za rameno.

Zdeněk:  
Teď si mě moc nepřesvědčil vo tom, že ta  
svíčková je v pohodě....

Vendelín:  
Ne?

Zdeněk:  
Ne.....  
Víš, jak se přesvědčovali šlechtici a panovníci  
vo tom, že jim nikdo nenalil jed do jídla a pití?

Vendelín:  
Jak?

Zdeněk:  
Nechal svoje podaný, aby to jídlo ochutnali před  
nima...

Vendelín:  
Aha...

Zdeněk:  
A tak mě napadá.....no...že bysme se  
na chvíli mohli vrátit ke starejm pořádkům...

Vendelín:  
Pořádkům?

Zdeněk:  
Pořádkům....prostě se ke mně teď posadiš a  
vochutnáš tu svíčkovou....

Vendelín:  
Co?

Zdeněk:  
Slyšel si mě dobře...

Vendelín:  
To nejde...

Zdeněk:  
Proč to nejde....ted' seš mym hostem..a hlavní  
chod je svíčková...

Vendelín:  
Ale já jsem v práci....

Zdeněk se otočí do lokálu.

Zdeněk:  
Potřebuje tady někdo obsloužit? Na chvílku si  
tady pokecám se starym kámošem....

Chlapi od stolu:  
Ne...ne...

Debil od stolu /mo/:  
No já docela jo...

Zdeněk se přísně podívá na  
debila.

Debil od stolu /mo/:  
No vlastně to může počkat...

Zdeněk s Vendelínem  
se podívají na Janu.  
Ta opět sklání zraky do časopisu.

Zdeněk:  
Zaujmi místo...

Vendelín:  
Ale....to nejde...

Zdeněk:  
Pocem...

Vendelín se nakloní ke Zdenkovi.  
Zdeněk jej chytne za rameno.

Vendelín:  
Ano?

Zdeněk:  
Trvám na tom, abys mi  
dokázal, že si stojíš za svým tvrzením...

Vendelín:  
Tvrzením...

Zdeněk:  
No...že ta svíčková je dobrá a bez kazu...

Vendelín:  
To je....já...já to ale teď nemůžu jíst...

Zdeněk:  
Jestli se neposadíš a nedáš si tu přede  
Mnou tu svíčkovou, tak  
mi tím v podstatě říkáš, že bych jí neměl jíst taky...

Vendelín:  
To ne...

Zdeněk:  
ale to jó....a jestli je to tak, vezmu si tu svíčkovou  
rovnou na rozbor...a jestli na tom rozboru najdou  
něco, co normální lidová svíčková neobsahuje....  
viš kdo bude mít průser?

Vendelín:  
Já....

Zdeněk:  
Ano.....ty...sedej...

Vendelín se posadí ke stolu. Ohlédne se na Janu. Jana vidí, co se děje. Kouká na něj stylem – tak se ukaž.

Zdeněk:  
Co koukáš na ní, koukej se na mě...u stolu sedíš se mnou...

Vendelín:  
Pardon...ehm...

Zdeněk po stole přisune svíčkovou pod nos Vendelínovi. Ten zděšeně pozoruje svíčkovou.

Zdeněk:  
Ještě příbor, nebudem to žrát rukama ne?

Zdeněk podá Vendelínovi příbor.

Vendelín:  
Děkuju...

Zdeněk:  
Tak přeji dobré chutnání a bez povídání...

Zdeněk se napije vody a pozoruje Vendelína. Ten pomalu lžičkou nabírá trochu svíčkové. Pomalu si sousto dává k puse. Zdeněk jej soustředěně pozoruje.

Vendelín se skoro zalyká. Podívá se na Zdenka. Ten jej stále pozoruje. Pokýve, aby mu dodal odvalu. Vendelín se odhodlá a strčí si první sousto do úst. Rychle žvýká a spolkne.

Zdeněk:  
Nebolí to, ne?

Vendelín:  
Ehm....nó...je to dobrý...

Zdeněk:  
To je dobře, že ti chutná.

Vendelín:  
Tak...tady to je...

Vendelín vrací příbor na talíř. Chce přisunout talíř zpět Zdenkovi pod nos. Ten jej ale zastaví.

Zdeněk:  
...prrr...prrr...přibrzdi to, šampióne...to je tvoje porce...

Vendelín se na něj zoufale podívá.

Vendelín:  
co?

Zdeněk:  
Jak co...přece si nemyslíš, že tady po tobě  
budu dojídat žrádlo....

Vendelín:  
Ne?

Zdeněk:  
Ne..nebudu...

Vendelín:  
Aha...

Vendelín vstává.

Zdeněk:  
Kam jdeš?

Vendelín:  
Odnést to...

Zdeněk:  
Jak odnést?

Vendelín:  
No pryč...

Zdeněk:  
To mě chceš jako hostitele urazit?

Vendelín:  
urazit?

Zdeněk:  
Představ si, že seš doma, přijde návštěva a ty jí  
nabídneš svíčkovou.

Vendelín:  
No...

Zdeněk:  
No a ta návštěva si dá sousto a vodnese to  
vylejt do hajzlu....jak by ti bylo, jako hostiteli...

Vendelín:  
No....blbě...

Zdeněk:

Já za tuhle svíčkovou platím....a pozval jsem tě na ní....tak jí snad dojíš ne?

Vendelín:

Když....když já nemám hlad....

Zdeněk:

Takže to chceš po zlym jo?....co zbyde, to vodnesu na rozbor....

Vendelín:

To nemusíte....je to dobrá svíčková.

Zdeněk:

No tak sedej....a hamej...

Vendelín si povzdychne.

Sedne si.

Venda začne jíst.

Z kuchyně vychází Leoš se zmrzkou.

Všimne si Vendelína, jak jí zaflusanou

Svíčkou. Chvilí zkoprněle čumí a poté

Se vrací rychle do kuchyně.

Vendelín se ohlédne po Janě. To už Zdeněk

nenechává bez odezvy.

Zdeněk:

Za maminku...za tatínka...

Zdeněk:

Ty filuto....ty jsi se nám zakoukal....

Vendelín:

Ne...nezakoukal...

Zdeněk:

Ale jo...zakoukal....votácíš se za ní jak

čokl za smradem...

Vendelín:

Ne...jenom kontroluju, jestli má všechno....

Zdeněk:

Aha...takže jí kontroluješ a mně necháváš deset minut lízat suchý sklenice jo?

Vendelín:

To ne...

Zdeněk:

Tak víš co? Abys to měl všechno hezky pod Kontrolou, tak si hezky přisedneme.

Vendelín nestihne ani odpovědět.  
 Zdeněk vstává od stolu a  
 jde ke stolu, kde sedí  
 Jana. Vendelín vyděšeně kouká.  
 Neslyší, co se tam děje.  
 Po chvíli se Zdeněk vrací.

Zdeněk:  
 Jdeme si přisednout, tady je rezervace.

Vendelín:  
 Fakt? O tom bych měl vědět...

Zdeněk zakroučí hlavou.  
 Vendelín chce vzít svůj talíř.

Zdeněk:  
 Já ti to vezmu....mohl bys to OMYLEM cestou pustit  
 na zem...

Vendelín odevzdaně.

Vendelín:  
 Tak jo...já vám vezmu to pití.

Zdeněk s Vendelínem si  
 přisedávají k Janě.

Zdeněk:  
 Tak ještě jednou děkujem, slečno...  
 Já sem kdyžtak nějaký Zdeněk.

Jana:  
 Já jsem Jana.

Zdeněk:  
 Jano....tohle je..jaký máš  
 Kurva křestní jméno?

Vendelín:  
 Ahoj... Vendelín Kawkowzki...

Jana podává Vendelínovi ruku.  
 Vendelín podá ruku Jeně.

Jana:  
 Kawkowzski?...co to je za jméno?

Vendelín:  
 Z východu...

Jana:  
 Jako odněkud z Kavkazu?

Vendelín:  
 To zase ne...



Zdeněk:

Tak hamej, ať ti to nevystydne...

Vendelín smutně hledí do talíře.

Martin s Leošem koukají ke stolu,

kde komzumuje Vendelín svíčkovou a pozorují

Jej Zdeněk a Jana.

/Na barovém pultu

je položená

Zmrzlina/

Zdeněk:

Tak Jano, jak vidíš... máš výhodu.

Číšník u stolu, to

Se vyplatí.

Jana:

No vlastně čekám na jahodovou zmrzlinu.

Vendelín:

No tak já jí přinesu....

Zdeněk:

Nenech se rušit od jídla.

Zdeněk se otočí k pultu.

Tam je Leoš s Martinem

Zdeněk:

Hej smrade....co tam vokouníš, ta zmrzlina nepatří tam,  
ta patří sem.

Leoš:

Já nejsem žádněj smrad.....jsem kuchař.

A žádněj číšník.

Zdeněk:

Ty seš hlavně blbej kretén.

Koukej to sem donýst, nebo

hodim řeč s šéfem?

Leoš:

Prdele...

Leoš pomalu vezme zmrzku.

Zdeněk:

Ještě dřív, než se zeptáš, co to tady Venda provádí...

...zaslechl jsem nějaký drby o tom, co se

Děje v kuchyni, pak jsem našel vlas

V omáčce,...

Tak mě tady Vendelín právě přesvědčuje, že se

bojím zbytečně.

Leoš pokládá zmrzku na stůl.

Jana se opět otáčí na Zdendu.

Jana:  
Děkuju...

Jana:  
Aha...ale to tam klidně mohl spadnout váš vlas, ne?

Zdeněk:  
Mohl...ale nemusel...každopádně Venda tady byl tak nervózní, že jsem znervózněl taky...

Jana:  
Aha...

Vendelín se snaží vložit do diskuze.  
Nadechne se, ale Zdeněk jej hned utiší.

Zdeněk:  
Neučil tě nikdo, že u jídla se Nemluví?...

Zdeněk se otáčí na Janu.

Je to tak?

Jana pokrčí rameny.

Jana:  
Jo...

Vendelín se koukne na televizi.  
Soustředí se na ní.  
Tam běží animák. Nějaký zajíček obstarává kytičky.  
Vendelín poslušně do sebe cpe svíčkovou.

Zdeněk:  
Ty sem přece chodíš docela často?

Jana:  
Docela jo...

Zdeněk:  
A všechno bylo v pohodě?

Jana:  
Jak v pohodě?

Zdeněk:  
No..jestli jsi náhodou nenašla nehet v kafi...  
Nebo flus ve šlehačce...

Jana:  
....Tak to jsem nenašla...

Zdeněk:  
Tak to ses možná špatně dívala...to jsi

Ani neslyšela vo tom, že by flusali do jídla...

Jana:  
No to teda neslyšela...

Zdeněk:  
Člověk už neví, co  
ty podělaný brigádníky v kuchyni napadne...

Jana:  
V kuchyni nemůžou dělat brigádníci...  
Tohle není fast food....

Vendelín pozoruje rozhovor.  
Poctivě do sebe souká zbytky svíčkové.

Zdeněk:  
Dneska je moderní doba, dneska se může všechno...

Jana:  
To prostě nejde...musíte mít papír na to, abyste moch dělat v  
kuchyni...

Zdeněk:  
Ty tomu věříš, že se to dodržuje?

Jana:  
...to pak ale nemusíme věřit nikdo  
vůbec ničemu...

Zdeněk:  
O tom tady mluvím...to je trend moderní doby...

Jana:  
No dobře ale to tady už můžeme takhle diskutovat vo všem,  
protože nevidíme téměř do ničeho.....

Vendelín s plnou pusou přikyvuje.

Zdeněk:  
To je pravda....

Jana:  
No konec konců proto vidíme spoustu  
chytřejch žvanilů dnes  
a denně v hospodě...

Zdeněk:  
Chytrá holka, co Vendelíne?

Vendelín přikyvuje.

Vendelín:  
Hotovo....

Zdeněk:  
Ještě tu vomáčku...to je to nejlepší na celým jídle...

Vendelín:  
Ehm..

Než se Vendelín pustí do omáčky, zase se soustředí na animovanou pohádku. Snaží se nesoustředit na obsah omáčky a jakoby automaticky jí.

Zdeněk:  
Víš, rezervace není jedinej důvod, proč jsme si k tobě přisedli...

Jana:  
Hm...a jakej teda?

Zdeněk:  
Určitě tušíš, ne?

Jana:  
Co?

Zdeněk:  
No tady tenhle moula se po tobě furt koukal...tak Ti asi chtěl něco říct...

Vendelín /s plnou pusou/:  
Nechtěl... ..to není pravda...

Zdeněk:  
Co není pravda..

Vendelín:  
Já se nekoukal...

Zdeněk se otočí k Janě.

Zdeněk:  
Koukal?

Jana se na Vendelína usměje.

Jana:  
Koukal...

Vendelín si povzdechne s plnou pusou.

Zdeněk:  
Tak pročpak si koukal tady po Janě, Vendelíne?

Vendelín:  
Já kontroloval...jestli má všechno...jestli Nepotřebuje jako něco...

Zdeněk se otáčí na Janu.

Zdeněk:

Jano...tady tomu moulovi ses asi zalíbila

Vendelín:

Nezalíbila...

Zdeněk:

Nějak ti rudnou tvářičky...

Vendelín:

Nerudnou...to je z tý svíčkový, asi...

Zdeněk:

Dyť si říkal, že je dobrá...

Vendelín:

Je...

Jana:

Nechcete ho nechat už na pokoji?

Zdeněk:

Víš, zase tak moc

nechci.....dokud nebude mít dojedenu tu svíčkovou.

Jana:

Co vás na tom baví takhle prudit do lidí?

Zdeněk:

.....někdo to dělat musí...

Vy mladý si totiž myslíte, že můžete mít všechno lehce a zadarmo...

Jana:

To je váš názor...

Zdeněk:

Můj názor je, že někdo to tý rozmazlený fre-ée mládeži musí občas připomenout...

Jana:

Jako co připomenout?

Zdeněk:

Že nic není jednoduchý a zadarmo...

že všechno si musíte zasloužit...a mít respekt k těm, co si to zasloužej...

Jana:

Aha...díky za informaci.....

Jana se napije.

Takže se tady bavíme o úctě a respektu mladejch ke starším, jo?

Zdeněk:

O tom se tady bavíme celou dobu...  
Celou dobu....

Jana:

Ano...mladší by měli mít respekt ke starším, jenže jak sám říkáte, nic není zadarmo...Když staršímu člověku udělám laskavost a on ani nepoděkuje, je to v pořádku? Souhlasím s úctou a respektem...ale ten má být vzájemnej...  
A jestli se tady bavíme teď o respektu k vám... tak upřímně, vy si teda moc respektu nezasloužíte...

Zdeněk zaraženě kouká na Janu.  
Ta dopáleně na Zdendu.  
Vendelín s plnou pusou hledí na oba.  
Nejdřív na Janu, pak na Zdendu.  
Ten si všimne Vendelínova pohledu.  
Vztekle se na něj ohradí.

Vendelín se opět podívá na talíř a pak na animák.  
Tam k zajíčkoví přichází vlk a utře si do něj sopl. Zajíček mu na oplátku plivne do obličeje. Vlk ho poblíje.  
Vendelín se náhle zvedá a běží s rukou před ústy na záchod.  
Zdeněk s Janou jej pozorují.

Zdenda:

Ty žer...

Zdeněk:

Hmmm, tak to asi nejsou jenom drby,...

Jana:

Co tím jako myslíte?

Zdeněk:

Myslím tím, že jsem měl pravdu,...a nadbytečný přísady zjistějí odborníci. Ale musím uznat, že je dobřej, že to vydržel tak dlouho...

Zdeněk bere talíř.

Leoš:

A sme v píči...

Zdeněk se otáčí na Leoše s Martinem.

Kuchaři jen zpoceně čumí.  
Zdeňkovi opět zazvoní mobil.  
Zdeněk ho bere.

Zdeněk zaklapane telefon.  
Zvedá se od stolu.

Pokládá na stůl pětikilo  
A vstává ze stolu.

Zdeněk okamžitě odchází.  
Ještě než vyjde z lokálu, vstupuje dovnitř  
Majitel s hnědým jezevčíkem.  
Zdeněk si všimne jezevčíka.  
Zastaví se, jakmile majitel projde kolem něj.

Pes zakňučí /mo/  
Majitel psa překvapeně hledí na Zdenka.  
Ten bez čekání na odpověď vychází ven.  
Jakmile za ním zapadnou dveře,

Zdeněk:  
A ty by ses holčičko měla na tu svoji zmrzlinku  
Pořádně podívat, než ji spapáš.

Zdeněk:  
Hej, vy dva kašpaři, nějakou krabici, abych si  
Ty flusy měl v čem vodnýst. Děkuju.

Zdeněk:  
Marto kurva!!, říkal jsem ti...  
....cože....jak vytopená kuchyně...no to je mi jasný, že  
vodou  
a ne lepidlem.... ...proč si mi  
to kurva neřekla hned....pod linkou jsem měl ty  
doutníky, doufám, že nenamokly. K čemu máš v ruce  
kastról a naběračku?...Prosímte polož to  
a nic  
nedělej...já tam jedu! Nééé..až napočítám do sto  
padesáti....samozřejmě, že jedu  
hned...

Zdeněk:  
Kurva....debilní ženský...

Zdeněk:  
Doprdele, dyť já sem tam měl ještě baterii  
Do auta...  
To snad není možný...

Zdeněk:  
Ten pes vypadá jak hovno...

Jana:  
Toho si nevšímejte...ten člověk je magor...

Majitel psa:  
To už je sedmej kretén, co mi tohle dneska  
řekl...co je to s lidma???

Majitel psa si jde  
smutně sednout ke stolu.

Muž/mo/:  
Je hele...ten chlap má na vodítku hovno...

Majitel psa/mo/:  
Drž hubu!!!

Jana jen kroutí hlavou.  
Přibíhá rychle Leoš a sbírá svíčkovou.  
Jana k Leošovi.

Jana:  
blbci...

---

OBRAZ 7:  
Interiér, den  
Kuchyně

Martin s Leošem v kuchyni ve stoje.

Leoš:  
Ty vole...tak to bylo vo držku, tohle...

Martin:  
Ten hajzl nás málem dostal.

Leoš:  
Jestli by si to odnes, tak sme  
V píci.Voba.Každej.Všichni.

Martin:  
Venda už to skoro  
měl za sebou...a ne, von se musí jít poblejt.

Leoš:  
No...tak těch flusů tam měl dost...proč  
To vlastně vůbec jed?

Martin:  
Podle mě  
Zdeněk musel od někoho dostat echo, tohle  
Ještě nikdy neudělal...dát dobrovolně někomu  
Svoje žrádlo.



Leoš:  
Co já vim...

Martin:  
Kterej sráč to moh nabonzovat.

Leoš:  
Ať je to kdokoliv, tak až to zjistím, ukrojím mu  
prdel sekerou.

Martin:  
Ale ten Kavkowski je stejně prase.  
Viděl, jaký keňary jsme tam naházeli...

Martin zakroučí hlavou a sedá  
si ke stolu. Leoš jej následuje.

Leoš:  
Něco jinýho je jíst to, když to nevíš...ale když to víš...

Martin si zapálí cigaretu

Martin:  
Lidi z východu jsou nějaký cáklý..

Leoš si zapálí cigaretu.

Leoš:  
kór z Kavkazu....

---

OBRAZ 8  
Interiér, den  
Restaurace

Vendelín vychází ze záchoda. Je bílý.  
U pultu na něj čekají Leoš s Martinem.

Leoš:  
V pohodě?

Vendelín:  
Já se pozvracel...

Martin:  
Po tý svíčkový?

Vendelín:  
Jo...

Leoš:  
Tak proč to žral, ty prase?

Vendelín:  
Vy jste mu do tý svíčkový hodili vlas?

Vendelín chvíli podrážděně  
Hledí na Leoše s Martinem.

Leoš:  
Vlas? Proč bysme mu tam proboha házeli vlas?

Vendelín:  
To je jedno...

Martin:  
Já du pryč

Martin odchází do kuchyně.

Vendelín se opět zaklne...  
Leoš pokrčí ramena.

Leoš:  
...jo, hele, někdo tu  
na tebe asi čeká.

Vendelín se ohlédne, Jana stále  
sedí u stolu jen tak nepřítomně  
hledí.  
Vendelín ji chvíli pozoruje.

Leoš:  
Ptala se na tebe.

Vendelín ožije.

Vendelín:  
Fakt jo?

Leoš:  
Jo, chtěla colu...

Vendelín zesmutní.

Vendelín:  
Aha.

Pokládá před ní skleničku s colou.  
Jana se překvapeně otáčí na  
Vendelína a usměje se.

Jana:  
Děkuju.

Vendelín:  
Končím tady v pět....

Jana:  
Takže?

Jana se baví.

Vendelín:  
Tak potom třeba jako myslím...

Jana:  
Co myslíš?

Vendelín:  
No jako...jestli by vám nevadilo....tóóó...

Jana:  
Cóóó...

Vendelín:  
Kafe?

Jana:  
Jestli by mi v pět odpoledne nevadilo kafe?

Vendelín:  
Kafe se mnou....

Jana:  
Chceš se mě zeptat, jestli bych s tebou večer  
kolem  
pátý hodiny nezašla na kafe, chápu to správně?

Vendelín:  
Ehm.....jako....jako jó....ano...

Jana se roztomile na Vendu zasměje,  
Venda také, vše vypadá v pořádku.  
Náhle přijde ke stolu cizí chlap.

Chlap:  
Promiň, zlato, jdu pozdě.

Cizí muž políbí Janu.  
Vendelín jen zaraženě kouká.

Jana:  
No to je dost, kde lítáš celou dobu?

Chlap:  
Hezký tričko, barevný a tak....

Chlap se napije koly.

Jana:  
Líbí se ti?

Chlap:  
Jo sluší ti to...vypadáš, jako snowboard...

Jana zaraženě kouká na Chlapa,

Vendelín také.

Jana se dramaticky nadechne, jako že teda tu hloupou poznámku přešla.

Jana:

Mám tu ještě zmrzku...spěcháme?

Chlap:

Jo spěcháme...koupim ti jinou...tak...

Párkrát tleskne.

Vstávat!!!

Chlap dává Vendelínovi bankovku.

Chlap:

Tady. Drobný si nech.

Odchází s Janou pryč.

Vendelín stojí a smutně čumí.

Zahledí se na pohár se zmrzlinou

A bere ho ze stolu.

V tom se opodál nasraně ozve.

Hlas:

Hej pane, už tu sedíme čtvrt hodiny.

Bude se něco dít, nebo ne?

Vendelín nereaguje, jen smutně čumí.

V tom k němu přistoupí tlustý pán /Josef - majitel hospody/.

Josef:

Si hluchej, nebo blbej?

Vendelín:

Cože?

Tlustý pán:

Lidi jsou tu na suchu...a ty tu stojíš jak zaraženej prd....

Takže jsi buď hluchej....nebo blbej...a nebo tě to

Tady moc nebaví....

Vendelínovi rupnou nervy, obrátí se na tlust'ocha a vyjede na něj.

Vendelín:

Se poser!!

ty...sráči tlustej!

Tlustý pán zrudne a vrací úder.

Thustý pán:  
Víš, co jsi právě udělal?

Vendelín:  
CO sem udělal?

Thustý pán:  
Právě jsi první den v práci řekl svému  
šéfovi  
že je tlustej sráč.

Vendelín jen zaraženě kroutí  
hlavou.

Vendelín:  
Ne...

Thustý pán:  
Ale ano...  
Takže teď uděláš dvě věci  
Za prvý: půjdeš dozadu....zabalíš si svoje krámy...  
a zadruhý...sebereš se a vypadneš vodsud'...a na voboje máš  
pět minut....na drzý blbečky nemám náladu...

Šéf naštvane odchází dozadu.

Vendelín pomalu a mlčky opouští  
usedá zaraženě k nedojedné jahodové zmrzlině  
a nedopité cole.

OBRAZ 9:  
Interiér, den  
Kuchyně

Vracíme se do kuchyně ke kuchařům,  
kteří celou situaci sledovali.  
Oba kluci kouřej u stolu.

Martin:  
Tak to vypadá, že budeš pár dní zase  
dělat pingla.

Leoš:  
Ty vole to už je potřetí? Proč ne ty?  
Roznášel jsem, když odešel Honza.

Martin:  
Protože Jsi rychlej, hezky se  
u toho usmíváš na hosty,...a já sem tu dýl....tak si  
můžu dělat, co chci...

Leoš:  
Ty vole já se nechci dělat blbečka tomu kryplovi...

Martin:  
Tebe má rád....minule ti neřekl ani jedno sprostý slovo...

Leoš:  
Di normálně do píči...

Martin:  
Ty vole....by mě zajímalo, kolikrát za život chlap tu  
píču uslyší....a kolikrát jí uvidí...

Leoš:  
Hmm...

Je chvíle ticha. Leoš potáhne z cigarety a  
opět promluví.

Leoš:  
hele....neměli bysme už konečně začít  
vařit?

Martin se otráveně podívá na Leoše.  
Poté vezme kastról a odklepne si  
do něj popel z cigarety.  
Poté se nahne ke stolu a dá nahlas  
rádio.

---

KONEC